

عشق له تئروانینی به هجعت به حیدادا

نووسینی: درمو مه هدی

۲۹/۷/۲۰۱۴

بویه چاوم خووش دهوئیت چونکه توی پی دهبینم

ئهی هاو خهمی گریانم، هاو ده می پیکه نینم

بویه زارم خووش دهوئ، ناوی توی پی دههینم

کاتییک که ناوت دهبهم، ئهشکی هیالکی ژینم

ئهیین سنووری ننییه هاوسه ره نازیزه کمم

له دیریکی تری هونراوهی گورانیه کهیدا هس له باسی خووشهویستی دا دهفهر موئیت:

دهبا عالم پییم بلئی کوریکدی دیوانیه

«دووباره بوونهوه» ئهی دهرده کوشندهیهی نیو ژیانی مرؤقه، که پییم وایه تاقهت پروکینترین

شته له ژیانی مرؤقدا، که مرؤق به ئهستهم دهتوانیت خوی لی رزگار بکات و بتوانیت لهو دیو

ئهموه تامی «ژیان» بکات. رۆژانه ئیمهی مرؤق لهم سهردهمهی ناو تهکنولوجیای ئیستاییماندا،

لهدهست دووباره بوونهوه دهناڵینین.

به دواي عشقا ئهگه سهرنجیک لهم چه مکه «دووباره بوونهوه» بدهین، دهبینین، خوی خزاندهوته ناو زوربهی

مهفهومه مهعنهویهکانی مرؤقهوه، زور له بابهتهکه ال نهدهم. یهکییک لهو مهفهومانهی که «دووباره

بوونهوه» خوی خزاندهوته ناویهوه «عشق» ه. بهمهش توانیویهتی «مانای عشق الی زوریک له

مرؤقهکان تهلخ بکات. من پییم وایه ههموو مرؤقییک دهتوانیت عاشق ببیت، به مرؤقه درندهکانیشهوه،

بهالم سهیردهکهیت زوریک له مرؤقهکان که دهیانویهت مومارسهی «عشق» بکن. بههوی

ئهمهی ناتوانن بهسهر پردی «دووباره بوونهوه» بپهرنهوه، ناچار تهمنی دریزمدان به داستانی

عیشقهکانیان، کورت دههینیت، که من ئهی مرؤقانهی دهتوانن خویان له تهلیسمی «دووباره بوونهوه»

ببیاریزن و بپهرنهوه ئهویهر بۆ مهقامی بهردهوامی دان به «عشق» بیگومان که نهشیان توانی ئهم

قارمانیهتی بهکن، له پیش ژیانی هاوسهگرهیهوه، یان بهههر زمانیکی تر، پیش ئهی کاتهی که دوو

کهس بریاردهدن پیکهوه تا ئهیهد بزین، لهو کاتانهدا، «عشقیکی» کرچ و کال مومارسه دهکن و

ناتوانن دواي هاوسه گریری، یان ژیان پیکهوهی بهردهوامی بهو «عشق» تامکردنه بدن. ئهوانهی

دهتوانن بهردهوام بن، ئهوا پیویسته میژووی «عشق» لهیادیان نهکات. من پییم وایه ئهستهمه،

بتوانیت له گهل دووباره بوونهوهدا ههل بکهیت و لهو الشهوه خوت به سوار چاکی «عشق» بزانیته،

ئهستهمه بتوانیت باکت ههینیت به «کولتور و خهلك و کۆمهلگه» و دیسان خوت به سوار چاکی

«عشق» بزانیته. «به هجعت به حیا» یهکیکه لهو هونهرمهاندانهی که به بۆچوونی من توانیویهتی

بهسهر پردی دووباره بوونهوهی بهکتر بینین و بهکتر لهمس کردنی «هاوسه کهیدا» ببپهریتهوه و

بهردهوامی به مانای عشق بدات و پاشان بی باکی خوی له «کولتور و خهلك و کۆمهلگه» پیشان

بدات، چونکه پیی وایه، تا باکت بهرامبهر ئهم چه مکهانه ههینیت ناتوانیت بهردهوامی به عشق بهدیت.